

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

15 février 2005

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 13 mars 1973 relative
à l'indemnisation en cas de détention
préventive inopérante, modifiant la loi du
20 juillet 1990 relative à la détention
préventive et modifiant certaines dispositions
du Code d'Instruction criminelle**

AMENDEMENTS

N° 5 DE MM. VAN PARYS ET VERHERSTRAETEN
(En ordre principal)

Art. 2

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 2.— L'article 127 du Code d'Instruction criminelle, remplacé par la loi du 12 mars 1998, est remplacé par la disposition suivante:

«Lorsque le juge d'instruction juge son instruction terminée, il communique le dossier au procureur du Roi.

Documents précédents :

Doc 51 1317/(2003/2004) :

- 001 : Projet de loi.
- 002 : Amendements.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

15 februari 2005

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet van 13 maart 1973
betreffende de vergoeding voor
de onwerkadige voorlopige hechtenis,
tot wijziging van de wet van 20 juli 1990
betreffende de voorlopige hechtenis
en tot wijziging van sommige artikelen
van het Wetboek van Strafvordering**

AMENDEMENTEN

Nr. 5 VAN DE HEREN VAN PARYS EN
VERHERSTRAETEN
(In hoofdorde)

Art. 2

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 2. — Artikel 127 van het Wetboek van strafvordering, vervangen bij de wet van 12 maart 1998, wordt vervangen door volgende bepaling:

«Wanneer de onderzoeksrechter oordeelt dat zijn onderzoek voltooid is, zendt hij het dossier over aan de procureur des Konings.

Voorgaande documenten :

Doc 51 1317/(2003/2004) :

- 001 : Wetsontwerp.
- 002 : Amendementen.

Si le procureur du Roi ne requiert pas l'accomplissement d'autres devoirs, il prend des réquisitions en vue du règlement de la procédure par la chambre du conseil.

Le greffier avertit, par télécopie ou par lettre recommandée à la poste, l'inculpé, la partie civile, la personne qui a fait une déclaration de partie lésée et leurs conseils, que le dossier est mis à leur disposition au greffe, en original ou en copie, durant un mois au moins, et qu'ils peuvent en prendre connaissance et en demander une copie.

Dans le délai susmentionné, l'inculpé et la partie civile peuvent demander au juge d'instruction l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires, conformément à l'article 61quinquies et sous réserve de la procédure d'appel prévue au § 4.

Ce délai est réduit à huit jours lorsqu'un des inculpés est en détention préventive.

Ces délais peuvent être prorogés à la demande de la défense.

Lorsque l'instruction est complète, la chambre du conseil fait indiquer, quinze jours au moins à l'avance, dans un registre spécial tenu au greffe, les lieu, jour et heure de la comparution. Ce délai est réduit à huit jours lorsqu'un des inculpés est en détention préventive. Le greffier avertit, par télécopie ou par lettre recommandée à la poste, l'inculpé, la partie civile et leurs conseils, que le dossier est mis à leur disposition au greffe, en original ou en copie.

La chambre du conseil statue sur le rapport du juge d'instruction, le procureur du Roi, la partie civile et l'inculpé entendus. Les parties peuvent se faire assister d'un conseil ou être représentées par lui.

La chambre du conseil peut néanmoins ordonner la comparution personnelle des parties. Cette ordonnance n'est pas susceptible de recours.

L'ordonnance est signifiée à la partie qu'elle concerne à la requête du procureur du Roi et emporte citation à comparaître à la date fixée. Si ladite partie ne compareît pas, la chambre du conseil statue et la décision est réputée contradictoire.

La chambre du conseil peut décider, à la demande d'une des parties, que l'audience sera publique ainsi que le prononcé de l'ordonnance.

Indien de procureur des Konings geen andere onderzoekshandelingen vordert, vordert hij de regeling van de rechtspleging door de raadkamer.

De griffier van de raadkamer stelt de inverdenkinggestelde, de burgerlijke partij, de persoon die een verklaring van benadeelde partij heeft afgelegd en hun advocaten per faxpost of bij een ter post aangetekende brief in kennis dat het dossier in origineel of in kopie neergelegd is ter griffie gedurende ten minste een maand, dat ze er inzage van kunnen hebben en er een kopie van kunnen opvragen.

Binnen deze termijn kunnen de inverdenkinggestelde en de burgerlijke partij de onderzoeksrechter overeenkomstig artikel 61quinquies, behoudens het hoger be-roep voorzien in § 4, verzoeken bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten.

Deze termijn wordt teruggebracht tot acht dagen indien een van de inverdenkinggestelden zich in voorlopige hechtenis bevindt.

Deze termijnen kunnen verlengd worden op verzoek van de verdediging,

Wanneer het onderzoek volledig is, laat de raadkamer, ten minste vijftien dagen vooraf in een daartoe bestemd register ter griffie, melding maken van plaats, dag en uur van verschijning. De termijn wordt teruggebracht tot acht dagen indien een van de inverdenkinggestelden zich in voorlopige hechtenis bevindt. De griffier stelt de inverdenkinggestelde, de burgerlijke partij en hun advocaten in kennis per faxpost of bij een ter post aangetekende brief dat het dossier op de griffie in origineel of in kopie ter beschikking ligt.

De raadkamer doet uitspraak op verslag van de onderzoeksrechter na de procureur des Konings, de inverdenkinggestelde en de burgerlijke partij gehoord te hebben. De partijen kunnen bijgestaan of vertegenwoordigd worden door een advocaat.

De raadkamer kan evenwel de persoonlijke verschijning van de partijen bevelen. Tegen deze beschikking staat geen rechtsmiddel open.

De beschikking wordt betekend aan de desbetreffende partij op vordering van de procureur des Konings en brengt dagvaarding mee om te verschijnen op de vastgestelde datum. Als deze partij niet verschijnt, wordt uitspraak gedaan en de beslissing geldt als op tegenspraak gewezen.

De raadkamer kan op vraag van één van de partijen beslissen dat de zitting, evenals de uitspraak van het arrest, openbaar zal zijn.

Lorsque la chambre du conseil tient la cause en délibéré pour prononcer son ordonnance, elle fixe le jour de cette prononciation.».

JUSTIFICATION

Contrairement à la disposition proposée par la ministre, la proposition de loi contenant le Code de procédure pénale, actuellement à l'examen au Sénat, a choisi de laisser davantage de temps aux parties pour procéder à l'examen du dossier, en vue de purger les nullités au stade du règlement de la procédure.

Pour atteindre cet objectif, elle prévoit, en premier lieu, de maintenir le principe du règlement de la procédure en deux phases.

Deuxièmement, les délais sont prolongés afin de laisser aux parties suffisamment de temps pour étudier le dossier, ce qui permet de purger, autant que faire se peut, les nullités au stade du règlement de la procédure.

Dans la foulée des observations du Collège des procureurs généraux, la possibilité d'interjeter appel du refus d'une demande d'accomplir un acte d'instruction complémentaire est supprimée. Dans ce cas, la chambre du conseil peut cependant toujours rendre une ordonnance de plus ample informé.

Selon le Collège, en effet, sans la suppression de cette voie de recours, la réforme proposée par la ministre risque de ne pas produire les effets escomptés.

En outre, l'alinéa 6 tient compte de la jurisprudence de la Cour de cassation, en particulier de larrêt du 24 avril 2001, dans lequel la Cour souligne que l'article 127 du Code d'Instruction criminelle n'autorise ni le juge d'instruction ni la chambre du conseil à accorder une prolongation de la mise à disposition du dossier.

Il convient aussi de noter que, lorsqu'en vertu de l'alinéa 7, la chambre du conseil met le dossier à disposition des parties, il n'est plus possible, ni pour celui qui a demandé des devoirs complémentaires ni pour n'importe quelle autre partie au procès, de demander des actes d'instruction complémentaires. Cela étant, la chambre du conseil peut toujours rendre une ordonnance de plus ample informé.

Enfin, un avant-dernier alinéa est ajouté à cet article. Il prévoit que la chambre du conseil peut décider, à la demande des parties, que l'audience sera publique, ainsi que le prononcé de l'ordonnance. Ainsi, un contrôle par l'opinion publique est possible, notamment en ce qui concerne l'acceptation ou le rejet des moyens de procédure.

Wanneer de raadkamer de zaak in beraad houdt om haar beschikking uit te spreken, bepaalt zij de dag voor die uitspraak.».

VERANTWOORDING

In tegenstelling tot de door de minister ontworpen bepaling heeft het wetsvoorstel houdende het Wetboek van Strafprocesrecht dat momenteel in de Senaat besproken wordt ervoor gekozen de partijen meer tijd te bieden voor het onderzoek van het dossier om indien mogelijk zich te behoeden voor gevallen van nietigheid in de fase van de regeling der rechtspleging.

Deze doelstelling wordt bereikt door ten eerste het beginsel van de regeling van de procedure in twee fasen te handhaven.

Ten tweede worden de termijnen verlengd aangezien men de partijen de nodige tijd wil geven teneinde het dossier te kunnen bestuderen. Dit om de nietigheden, zoveel als mogelijk, te kunnen zuiveren in de fase van de regeling der rechtspleging.

In navolging van de opmerkingen van het college van Procureurs-Generaal, wordt de mogelijkheid afgeschaft om in hoger beroep te gaan tegen de weigering van een verzoek tot het verrichten van een bijkomende onderzoekshandeling. In dit geval kan de raadkamer echter steeds een beschikking van nietinstaatverklaring uitvaardigen.

Volgens het College kan immers zonder de opheffing van dit rechtsmiddel de door de minister voorgestelde hervorming niet het verhoogde effect sorteren.

Verder houdt het zesde lid rekening met de rechtspraak van het Hof van Cassatie, in het bijzonder met het arrest van 24 april 2001, waarin het Hof stelt dat artikel 127 van het Wetboek van Strafvordering noch de onderzoeksrechter, noch de raadkamer toestaat de termijn betreffende de terbeschikkingstelling van het dossier te verlengen.

Er moet tevens worden onderstreept dat wanneer de raadkamer het dossier krachtens het zevende lid ter beschikking stelt van de partijen het niet meer mogelijk is om het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen te verzoeken, noch voor de partij die om aanvullende handelingen heeft gevraagd, noch voor elke andere partij in het geding. De raadkamer kan niettemin steeds een beschikking van niet-instaatverklaring uitvaardigen.

Tot slot is dit artikel aangevuld met een voorlaatste lid. Deze bepaalt dat de raadkamer op vraag van de partijen kan beslissen dat de zitting evenals de uitspraak van de beschikking openbaar zal zijn. Daardoor wordt een controle door de publieke opinie mogelijk, meer bepaald in verband met de aanvaarding of de verwerving van de proceduremiddelen.

N° 6 DE MM. VAN PARYS ET VERHERSTRAETEN
(En ordre subsidiaire)

Art. 2

Dans l'article 127, § 3, proposé, après les mots «article 61quinquies», insérer les mots «, sauf le recours prévu au § 4».

JUSTIFICATION

Eu égard aux remarques formulées par le collège des procureurs généraux, la possibilité d'introduire un recours contre la décision de rejet d'une requête tendant à l'accomplissement d'un acte d'instruction complémentaire est supprimée. Cependant, la chambre du conseil peut toujours rendre une ordonnance de plus ample informé dans cette hypothèse.

Le collège estime en effet que si ce recours est maintenu, la réforme proposée par la ministre n'aura pas l'effet escompté, car cette «procédure dans la procédure» fait perdre beaucoup de temps, alors que le but du projet est précisément d'accélérer la procédure.

N° 7 DE M. VAN PARYS

Art. 4

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Lors des auditions, il est apparu que la plus-value de cette nouvelle procédure est loin d'être acquise.

En effet, la chambre des mises en accusation exerce déjà un contrôle sur les enquêtes de longue durée et, dans le cadre de la détention préventive, l'inculpé détenu a la possibilité de faire évaluer sa situation tous les mois. Il peut d'ailleurs toujours introduire un recours à l'occasion de ces comparutions mensuelles, ce qui a également pour effet de saisir la chambre des mises en accusation du dossier.

Nr. 6 VAN DE HEREN VAN PARYS EN VERHERSTRAETEN
(In bijkomende orde)

Art. 2

In het ontworpen artikel 127, § 3, na de woorden «artikel 61quinquies» de woorden «, behoudens het hoger beroep bedoeld in § 4,» invoegen.

VERANTWOORDING

In navolging van de opmerkingen van het college van Procureurs-Generaal, wordt de mogelijkheid afgeschaft om in hoger beroep te gaan tegen de weigering van een verzoek tot het verrichten van een bijkomende onderzoekshandeling. In dit geval kan de raadkamer echter steeds een beschikking van niet-instaatverklaring uitvaardigen.

Volgens het College kan immers zonder de opheffing van dit rechtsmiddel de door de minister voorgestelde hervorming niet het verhoopte effect sorteren. Door deze procedure binnen de procedure gaat immers veel tijd verloren. De bedoeling van het ontwerp bestaat er immers toch in de procedure sneller te laten verlopen.

Tony VAN PARYS (CD&V)
Servais VERHERSTRAETEN (CD&V)

Nr. 7 VAN DE HEER VAN PARYS

Art. 4

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Uit de hoorzittingen is gebleken dat de meerwaarde van deze nieuwe procedure ver te zoeken is.

Er bestaat immers reeds een toezicht door de kamer van inbeschuldigingstelling op langdurige onderzoeken en in het kader van de voorlopige hechtenis heeft de aangehouden inverdenkinggestelde de mogelijkheid om zijn toestand maandelijks te laten evalueren. Hij kan naar aanleiding van deze maandelijkse verschijningen trouwens steeds in beroep gaan. Zo komt het dossier ook bij de kamer van inbeschuldigingstelling terecht.

Tony VAN PARYS (CD&V)

N° 8 DE MM. VAN PARYS ET VERHERSTRAETEN
 (En ordre subsidiaire)

Art. 6

Compléter le texte proposé au 1° par les mots «, à moins que cette absence d'interrogatoire soit due à la force majeure.».

JUSTIFICATION

Il est ressorti des auditions que le fait de prévoir de manière non nuancée qu'à défaut d'interrogatoire, l'inculpé est mis en liberté, ouvre la porte aux abus. Il arrive en effet qu'un suspect arrêté et qui doit être inculpé rende son interrogatoire impossible. Il arrive aussi qu'une telle personne choisisse une langue pour laquelle on ne peut trouver aucun interprète ou prétende soudainement parler une autre langue.

Il convient dès lors d'inscrire la notion de force majeure dans la loi.

N° 9 DE MM. VAN PARYS ET VERHERSTRAETEN
 (En ordre principal)

Art. 6

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Il ressort des auditions que les formalités et sanctions proposées seront superflues et difficilement conciliables avec l'objectif du projet, à savoir faire en sorte que la procédure de la détention préventive puisse se dérouler plus facilement et plus efficacement.

Les mesures peuvent même entraîner des situations absurdes, avec les conséquences désastreuses que cela suppose.

En ce qui concerne l'interrogatoire préalable de l'inculpé, la sanction instaurée est superflue et ne tient pas compte des éventuels cas de force majeure.

L'instauration de nullités doit d'ailleurs être évaluée soigneusement. Seules des normes substantielles entrent dès lors en considération et non de simples conditions formelles.

Étant donné que cette question doit toutefois s'inscrire dans le cadre d'une doctrine globale des nullités, qui doit faire l'objet d'une réforme globale, nous proposons de supprimer cet article.

Nr. 8 VAN DE HEREN VAN PARYS EN VERHERSTRAETEN
 (In bijkomende orde)

Art. 6

In punt 1°, na de woorden «in vrijheid gesteld» de woorden «tenzij de ontstentenis van deze ondervraging het gevolg is van overmacht» invoegen.

VERANTWOORDING

Uit de hoorzittingen is gebleken dat het ongenuanceerd stellen dat bij ontstentenis van ondervraging de verdachte in vrijheid wordt gesteld de poort geopend wordt voor misbruik. Het komt immers voor dat een in verdenking te stellen gearresteerde verdachte zijn ondervraging onmogelijk maakt. Zoals het ook voorkomt dat zulk een persoon een taal kiest waarvoor geen tolk kan worden gevonden of plots beweert een andere taal te spreken.

Om deze redenen dient het begrip van overmacht zeker ingeschreven te worden.

Nr. 9 VAN DE HEREN VAN PARYS EN VERHERSTRAETEN
 (in hoofdorde)

Art. 6

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Uit de hoorzittingen is gebleken dat de voorgestelde vormvoorschriften en sancties overbodig zullen zijn en moeilijk in overeenstemming te brengen zijn met de doelstelling van het ontwerp, namelijk de voorlopige hechtenis vlotter en efficiënter te laten verlopen.

De maatregelen kunnen zelfs leiden tot absurde situaties met desastreuze gevolgen vandien.

Wat de voorafgaande ondervraging van de verdachte betreft bijvoorbeeld is de ingevoegde sanctie overbodig en houdt ze geen rekening met de mogelijke gevallen van overmacht.

De invoeging van nietigheden moet trouwens zorgvuldig afgewogen worden. Enkel substantiële normen komen dan ook in aanmerking en geen loutere vormvoorwaarden.

Aangezien echter dit alles moet kaderen binnen een globale leer van nietigheden die het voorwerp moet zijn van een globale hervorming, stellen wij voor dit artikel weg te laten.

N° 10 DE MM. VAN PARYS ET VERHERSTRAETEN

Art. 7

Supprimer cet article.**JUSTIFICATION**

Il ressort des auditions que cet article manque de réalisme et n'apportera aucune plus-value. Ces mesures n'entraîneront pas une réduction du nombre de mandats d'arrêt, ni un raccourcissement de la détention préventive.

Et ce, pour les raisons suivantes:

– En premier lieu, la distinction qui est faite entre différentes catégories d'inculpés sur la seule base de la qualification du fait, est contraire au sens de la justice.

Ce sentiment est encore renforcé lorsqu'on tient compte du fait qu'une qualification n'est souvent pas immédiatement claire et qu'elle peut changer au cours de l'instruction. Le projet de la ministre néglige le fait qu'une inculpation n'acquiert un caractère définitif que lors du règlement de la procédure, alors qu'elle peut être soumise à des modifications au cours de l'instruction;

– En second lieu, il faut pouvoir vérifier, pendant toute la durée de la détention, s'il existe suffisamment de charges. Il y est dérogé, ce qui risque de conduire à de graves erreurs;

– Ensuite, l'utilité de toute cette réforme est sapée par le fait que l'inculpé peut malgré tout demander chaque mois sa mise en liberté devant la chambre du conseil.

Le bref délai dans lequel cette requête doit être traitée crée dès lors une possibilité supplémentaire d'erreur.

Il faut s'attendre à ce que la procédure soit sérieusement alourdie, de sorte que le système n'offrira aucun gain de temps;

– Il y a également lieu de craindre que différents détenus déposent des requêtes dans une même affaire, ce qui augmentera la charge de travail des greffes et obligera la chambre du conseil à siéger plusieurs fois dans la même affaire. Il ne sera plus question de «groupement de personnes concernées»;

– Enfin, le champ d'application de la mesure est très limité et la cohérence de la procédure de détention préventive est gravement entamée.

Nr. 10 VAN DE HEREN VAN PARYS EN VERHERSTRAETEN

Art. 7

Dit artikel weglaten.**VERANTWOORDING**

Uit de hoorzittingen is gebleken dat dit artikel elke realiteitszin mist en absoluut geen meerwaarde zal opleveren. Deze maatregelen zullen niet kunnen leiden tot een vermindering van het aantal aanhoudingsmandaten of de verkorting van de voorlopige hechtenis.

Dit om volgende redenen:

– Ten eerste gaat het onderscheid dat gemaakt wordt tussen verschillende categorieën inverdenkinggestelden louter op basis van de kwalificatie van het feit in tegen het rechtsgevoel.

Een gevoel dat nog versterkt wordt wanneer men rekening houdt met het feit dat een kwalificatie dikwijls niet meteen duidelijk is en dat dit in de loop van het onderzoek kan veranderen. Het ontwerp van de minister gaat voorbij aan het feit dat een inverdenkingstelling slechts bij de regeling van de rechtspleging een definitief karakter krijgt, terwijl zij in de loop van het gerechtelijk onderzoek aan wijzigingen kan onderhevig zijn;

– Ten tweede moet gedurende de hele duur van de hechtenis kunnen nagegaan worden of er wel voldoende bezwaren bestaan. Hiervan wordt afgeweken wat riskeert te leiden tot ernstige vergissingen;

– Verder wordt het nut van deze hele hervorming onderuit gehaald door het feit dat de verdachte toch elke maand de invrijheidstelling mag vragen voor de raadkamer.

De korte termijn waarbinnen dit verzoekschrift moet behandeld worden schept dan weer een bijkomende mogelijkheid tot vergissingen.

Het valt te verwachten dat de procedure ernstig zal verzwart worden zodat het systeem geen tijdswinst zal opleveren;

– Ook valt te vrezen dat in eenzelfde zaak verschillende aangehouden personen verzoekschriften zullen neerleggen wat de werkdruk van de griffies zal verhogen en waardoor de raadkamer verschillende keren in dezelfde zaak zal moeten zitten. Van «groeperen van betrokken personen» zal geen sprake meer zijn;

– Tot slot is het toepassingsgebied van de maatregel erg beperkt en wordt de coherentie van de voorlopige hechtenisprocedure ernstig aangetast.

N° 11 DE MM. VAN PARYS ET VERHERSTRAETEN

Art. 8

Supprimer cet article.**JUSTIFICATION**

Voir l'amendement à l'article 7.

N° 12 DE MM. VAN PARYS ET VERHERSTRAETEN

Art. 11

Supprimer cet article.**JUSTIFICATION**

Il ressort des auditions que cette mesure vide de sa substance la compétence de la juridiction d'instruction. La modification proposée implique en effet que l'appréciation du caractère des éléments neufs et importants est exclusivement réservée au juge d'instruction. Elle ne prévoit, en outre, ni la moindre appréciation ni le moindre contrôle de la part d'une autre juridiction, même a posteriori.

Le juge d'instruction bénéficie dès lors d'un blanc-seing, ce qui renforce certes sa fonction mais est également contraire au système juridique existant. De plus, cela ne correspond pas à la réalité.

On peut en voir la preuve dans la réforme opérée par la loi du 12 mars 1998, réforme qui, d'une part, a renforcé la position du juge d'instruction en le soustrayant au contrôle direct du Procureur général, mais qui, d'autre part, a mis en place un contrôle beaucoup plus étendu et mieux organisé des activités de ce dernier au niveau de la Chambre des mises en accusation, ce qui était également nécessaire.

La réforme proposée est, à cet égard, trop ambitieuse, voire outrancière. De plus, cet article n'atteindra pas son objectif dès lors qu'il ne permettra pas de réduire la détention préventive. Il est peu fréquent, en effet, dans la pratique quotidienne, que le Procureur du Roi s'oppose à la décision du juge d'instruction de remettre un individu en liberté.

Nr. 11 VAN DE HEREN VAN PARYS EN VERHERSTRAETEN

Art. 8

Dit artikel weglaten.**VERANTWOORDING**

Zie amendement op artikel 7.

Nr. 12 VAN DE HEREN VAN PARYS EN VERHERSTRAETEN

Art. 11

Dit artikel weglaten.**VERANTWOORDING**

Uit de hoorzittingen is gebleken dat deze maatregel een uitroeping van de bevoegdheid van het onderzoeksgerecht teweegtbrengt. De voorgestelde wijziging impliceert immers dat de beoordeling van het karakter van de nieuwe en belangrijke elementen exclusief aan de onderzoeksrechter wordt voorbehouden, zonder de minste toetsing of controle door een andere rechtsmacht, ook niet a posteriori.

De onderzoeksrechter krijgt aldus carte blanche, wat een versterking van zijn functie betekent maar wat haaks staat op het bestaande rechtssysteem en geen aanknopingspunt vindt in de praktijk.

Getuige hiervan is de hervorming door de wet van 12 maart 1998 waarbij enerzijds de positie van de onderzoeksrechter werd versterkt door hem te onttrekken aan het rechtstreeks toezicht van de Procureur-Generaal maar waarbij anderzijds een veel ruimer en beter georganiseerd toezicht op de onderzoeksrechter werd uitgebouwd op het niveau van de kamer van inbeschuldigingstelling. Wat ook noodzakelijk is.

In dit opzicht is de voorgestelde hervorming een stap te ver om niet te zeggen onverantwoord. Bovendien zal dit artikel het doel niet halen omdat het de voorlopige hechtenis niet zal doen dalen. In de dagelijkse praktijk komt het immers niet frequent voor dat de procureur des Konings zich verzet tegen de beslissing van de onderzoeksrechter om betrokkenen in vrijheid te stellen.

N° 13 DE MM. VAN PARYS ET VERHERSTRAETEN
(En ordre subsidiaire)

Art. 12

Supprimer les points 1°, 2°, 3° et 5°.

JUSTIFICATION

À la lumière des amendements précédents présentés, l'article 30 de la loi relative à la détention préventive doit être rétabli dans sa version actuelle, sauf en ce qui concerne l'allongement de la durée des effets des arrêts de la chambre des mises en accusation.

N° 14 DE MM. VAN PARYS ET VERHERSTRAETEN

Art. 11bis (*nouveau*)

Insérer un article 11bis, libellé comme suit:

«Art. 11bis.— L'article 26 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 26.— § 1er. En cas d'ordonnance de non-lieu ou d'ordonnance de renvoi devant le tribunal de police, l'inculpé est mis en liberté, à moins que celui-ci ne soit renvoyé pour un fait constitutif d'infraction aux articles 418 et 419 du Code pénal ou aux articles 33, § 2, et 36 de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière.

§ 2. Si la chambre du conseil renvoie l'inculpé devant le tribunal correctionnel ou devant le tribunal de police en raison d'un fait qui ne doit pas entraîner une peine d'emprisonnement égale ou supérieure à un an, l'inculpé sera mis en liberté à charge de se représenter, à jour fixe, devant le tribunal compétent.

§ 3. Lorsque, en réglant la procédure, la chambre du conseil renvoie l'inculpé devant le tribunal correctionnel ou devant le tribunal de police en raison d'un fait sur lequel est fondée la détention préventive et qui est légalement possible d'une peine d'emprisonnement supérieure à la durée de la détention préventive déjà subie, elle peut mettre l'inculpé en liberté ou décider, par ordonnance séparée et motivée conformément à l'article 16, §§ 1er et 5, premier et deuxième alinéas,

Nr. 13 VAN DE HEREN VAN PARYS EN VERHERSTRAETEN
(In bijkomende orde)

Art. 12

In dit artikel de punten 1°, 2°, 3° en 5° weglaten.

VERANTWOORDING

In het licht van de vorige ingediende amendementen moet artikel 30 van de wet betreffende de voorlopige hechtenis, behalve wat de verlenging van de duur van de gevolgen van de arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling betreft, terug in zijn huidige versie hersteld worden.

Nr. 14 VAN DE HEREN VAN PARYS EN VERHERSTRAETEN

Art. 11bis (*nieuw*)

Een artikel 11bis invoegen, luidende:

«Art. 11bis. — Artikel 26 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis wordt vervangen door volgende bepaling:

«Art. 26. — § 1. Ingeval van beschikking tot buitenvervolgingstelling of van beschikking tot verwijzing naar de politierechtbank, wordt de inverdenkinggestelde in vrijheid gesteld tenzij hij werd verwezen wegens een feit dat een inbreuk uitmaakt op de artikelen 418 en 419 van het Strafwetboek of op de artikelen 33, § 2, en 36 van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer.

§ 2. Indien de raadkamer de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank of naar de politierechtbank verwijst wegens een feit dat geen gevangenisstraf van een jaar of meer tot gevolg kan hebben, wordt de inverdenkinggestelde in vrijheid gesteld, onder verplichting om op een te bepalen dag voor de bevoegde rechtbank te verschijnen.

§ 3. Wanneer de raadkamer, bij het regelen van de rechtspleging, de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank of naar de politierechtbank verwijst wegens een feit waarvoor hij zich in voorlopige hechtenis bevindt en waarop volgens de wet een gevangenisstraf staat waarvan de duur langer is dan de reeds ondergane voorlopige hechtenis, kan zij de inverdenkinggestelde in vrijheid stellen of, bij afzonderlijke en overeenkomstig artikel 16, §§ 1 en 5, eer-

que l'inculpé restera en détention, ou qu'il sera mis en liberté en lui imposant de respecter une ou plusieurs conditions, comme il est prévu à l'article 35.

Lorsque l'ordonnance de renvoi est annulée, l'ordonnance séparée visée à l'alinéa précédent constitue un titre de détention pour un délai d'un mois à compter de l'arrêt de la Cour de cassation réglant des juges.

Lorsque, en réglant la procédure, la chambre des mises en accusation renvoie l'inculpé devant le tribunal correctionnel ou devant le tribunal de police en raison d'un fait sur lequel est fondée la détention préventive et qui est également possible d'une peine d'emprisonnement supérieur à la durée de la détention préventive déjà subie, elle agit conformément à l'alinéa précédent.

§ 4. Dans les cas où l'ordonnance de la chambre du conseil a pour effet la mise en liberté de l'inculpé, le procureur du Roi peut, dans les vingt-quatre heures, interjeter appel de la décision en tant qu'elle concerne la détention préventive; dans les cas visés aux §§ 1er et 2 ci-dessus, il ne peut le faire qu'après avoir interjeté appel de la décision en tant qu'elle concerne le règlement de la procédure.

L'inculpé reste détenu jusqu'à l'expiration dudit délai.

L'appel a un effet suspensif.

§ 5. La chambre du conseil et la chambre des mises en accusation peuvent, dans les cas prévus par les articles 133 et 231, du Code d'instruction criminelle, décerner une ordonnance de prise de corps et en prescrire l'exécution immédiate.

Ces ordonnances contiennent le nom de l'inculpé, son signalement, son domicile, s'ils sont connus, l'exposé du fait et la nature du délit.

Lorsque l'ordonnance de prise de corps est rendue à charge d'un inculpé ou d'un accusé qui est poursuivi en raison d'un délit, les dispositions de l'article 16, §§ 1er et 5, premier et deuxième alinéas, sont observées.

Les ordonnances de la chambre du conseil et de la chambre des mises en accusation sont rendues à la majorité des juges.».

ste en tweede lid, gemotiveerde beschikking, beslissen dat de inverdenkinggestelde aangehouden blijft of dat hij in vrijheid wordt gesteld onder oplegging van een of meer voorwaarden, zoals bedoeld in artikel 35.

Wanneer de beschikking tot verwijzing wordt vernietigd, geldt de afzonderlijke beschikking, voorzien in het vorige lid, als titel van vrijheidsbeneming voor een maand te rekenen van het arrest van regeling van rechtsgebied van het Hof van Cassatie.

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling, in de gevallen van regeling van rechtsgebied, de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank of naar de politierechtbank verwijst wegens een feit waarvoor hij zich in voorlopige hechtenis bevindt en waarop volgens de wet een gevangenisstraf staat waarvan de duur langer is dan de reeds ondergane voorlopige hechtenis, handelt zij overeenkomstig het eerste lid.

§ 4. In geval uit de beschikking van de raadkamer de invrijheidstelling van de inverdenkinggestelde volgt, kan de procureur des Konings hiertegen, wat de voorlopige hechtenis betreft, hoger beroep aantekenen binnen vierentwintig uren; in de gevallen bedoeld in de bovenstaande §§ 1 en 2, kan hij dit slechts doen na hoger beroep ingesteld te hebben tegen de beslissing in zoverre zij de regeling van de rechtspleging betreft.

De inverdenkinggestelde blijft aangehouden tot na verloop van de voormelde termijn.

Het hoger beroep heeft schorsende werking.

§ 5. De raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling kunnen, in de gevallen van de artikelen 133 en 231 van het Wetboek van Strafvordering, een beschikking tot gevangenneming geven en de onmiddellijke ten-uitvoerlegging ervan bevelen.

Deze beschikkingen bevatten de naam van de inverdenkinggestelde, zijn persoonsbeschrijving, zijn woonplaats, indien zij bekend zijn, de uiteenzetting van het feit en de aard van het misdrijf.

Wanneer een beschikking tot gevangenneming gegeven wordt ten aanzien van een inverdenkinggestelde of een beschuldigde die wegens wanbedrijf wordt vervolgd, worden de bepalingen van artikel 16, §§ 1 en 5, eerste en tweede lid, in acht genomen.

De beschikkingen van de raadkamer en van de kamer van inbeschuldigingstelling worden door de rechters bij meerderheid van stemmen genomen.».

JUSTIFICATION

Le présent amendement reprend, exception faite d'un ajout au § 3, le texte de l'article 26 de la loi du 20 juillet 1990.

L'ajout au § 3 vise à combler quelques lacunes de la loi du 20 juillet 1990.

Un deuxième alinéa a été ajouté à l'article 267, § 3, afin de prévoir une disposition légale en matière de détention préventive après que la Cour de cassation a rendu un arrêt sur le règlement de juges.

Si l'affaire a été renvoyée au tribunal correctionnel par une ordonnance de la chambre du conseil et que la chambre du conseil avait pris, en vertu de l'article 267 § 3, alinéa 1er, une ordonnance séparée par laquelle elle décide que l'inculpé reste détenu, et au cas où la Cour de cassation règle les juges et annule l'ordonnance par laquelle la chambre du conseil renvoie au tribunal correctionnel, la jurisprudence et la doctrine considèrent que la durée de validité du maintien en détention, qui précède immédiatement le renvoi, est suspendue à partir de l'ordonnance de renvoi avec maintien de la détention jusqu'au jour de l'arrêt de la Cour de cassation. L'ordonnance séparée de maintien de la détention, qui est jumelée avec le renvoi, perd sa force tout comme le renvoi lui-même.

On compte alors combien de jours du mois courant depuis le dernier maintien sont passés au moment de l'ordonnance de renvoi. À compter de l'arrêt de règlement de juges, la détention provisoire est encore couverte pour les jours qui restent de ce mois. Cette construction n'a aucune base légale et cause de surcroît des situations insolubles, car il ne reste souvent presque plus aucun délai.

Pour résoudre ce problème, le nouvel alinéa 2 précise qu'au cas où l'ordonnance de renvoi de la chambre du conseil est annulée par le règlement de juges, l'ordonnance séparée qui a été rendue en vertu de l'alinéa précédent est maintenue et constitue un titre de détention pour une durée d'un mois à compter de l'arrêt de règlement de juges de la Cour de cassation.

Un troisième alinéa a été ajouté à l'article 267, § 3, parce que le maintien de la détention provisoire au moment du règlement de la procédure par la chambre des mises en accusation n'était prévu par aucun texte légal.

Quand la chambre des mises en accusation est saisie d'un appel contre l'ordonnance de la chambre du conseil qui règle la procédure, ou dans le cadre d'une affaire criminelle contre une ordonnance de transmission des pièces au procureur général, et que l'affaire n'est pas renvoyée aux assises, aucune disposition légale ne précise de quelle manière la détention peut être maintenue dans pareil cas de renvoi au tribunal correctionnel.

Selon une jurisprudence constante, on procède par analogie avec les dispositions d'application pour la chambre du conseil pour le règlement de la procédure, et la détention provisoire est maintenue par un arrêt séparé. Bien qu'un tel arrêt constitue un

VERANTWOORDING

In dit amendement is artikel 26 van de wet van 20 juli 1990 overgenomen, met uitzondering van een aanvulling van de derde paragraaf.

De aanvulling van paragraaf 3 beoogt enkele lacunes van de wet van 20 juli 1990 op te vullen.

Een tweede lid wordt toegevoegd aan artikel 26, paragraaf 3, om een wettelijke regeling in te voegen inzake de voorlopige hechtenis, nadat het Hof van Cassatie een arrest heeft geveld inzake regeling van rechtsgebied.

Indien de zaak naar de correctionele rechtbank werd verwzen door een beschikking van de raadkamer, en de raadkamer verleende krachtens artikel 26, paragraaf 3, eerste lid een afzonderlijke beschikking waarbij ze besliste dat de inverdenkinggestelde aangehouden blijft, en in geval het Hof van Cassatie het rechtsgebied regelt, en de beschikking van verwijzing naar de correctionele rechtbank van de raadkamer vernietigt, oordelen de rechtspraak en de rechtsleer thans dat de geldigheidsduur van de handhaving van de hechtenis, die de verwijzing onmiddellijk voorafging, geschorst werd vanaf de beschikking van verwijzing met behoud van de hechtenis tot op de dag van het arrest van het Hof van Cassatie. De afzonderlijke beschikking van behoud van hechtenis, die met de verwijzing gepaard ging, verliest haar gelding zoals de verwijzing zelf.

Men berekent dan hoeveel dagen, van de sedert de laatste handhaving lopende maand, voorbij waren op het ogenblik van de beschikking van verwijzing. Te rekenen vanaf het arrest van regeling van rechtsgebied is de voorlopige hechtenis nog gedekt voor de dagen die van die maand nog overbleven. Deze constructie heeft geen wettelijke basis en veroorzaakt bovendien onoplosbare situaties, omdat er dikwijls bijna geen termijn meer overblijft.

Om dit afdoend te regelen bepaalt het nieuwe tweede lid dat ingeval de beschikking van verwijzing van de raadkamer bij regeling van rechtsgebied wordt vernietigd, de afzonderlijke beschikking die werd verleend krachtens het voorgaande lid, herleeft en als titel van handhaving van de voorlopige hechtenis geldt voor de duur van één maand te rekenen vanaf de datum van het arrest van het Hof van Cassatie dat het rechtsgebied regelt, en dat de beschikking van verwijzing van de raadkamer vernietigt.

Een derde lid wordt toegevoegd aan artikel 26, paragraaf 3, omdat de handhaving van de voorlopige hechtenis op het ogenblik van de regeling van de rechtspleging door de kamer van inbeschuldigingstelling door geen enkele wettekst wordt gerekend.

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling wordt gevatt door een hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer die de rechtspleging regelt, of in een criminale zaak ingevolge een beschikking tot overmaking van stukken aan de procureur-generaal, en de zaak wordt niet naar het Hof van Assisen verwijzen, schrijft geen enkele wetsbepaling voor op welke wijze de voorlopige hechtenis in voorkomend geval bij verwijzing naar de correctionele rechtbank kan gehandhaafd worden.

Volgens vaste rechtspraak wordt dan gehandeld naar analogie met de bepalingen die van toepassing zijn voor de raadkamer bij de regeling van de rechtspleging, en inzonderheid wordt de voorlopige hechtenis in voorkomend geval bij afzonderlijk

titre de détention préventive, il est préférable qu'une solution légale claire soit adoptée. Dans le cours ultérieur de la détention préventive, après arrêt de règlement de juges de la Cour de cassation, il est d'ailleurs souhaitable que la loi réfère expressément à pareil titre.

L'article 267, § 3, qui porte sur l'effet du règlement de la procédure par la chambre du conseil sur les mesures privatives de liberté, a donc été complété par un troisième alinéa qui règle cette matière par analogie avec la procédure devant la chambre du conseil pour tous les cas de règlement de la procédure par la chambre des mises en accusation, sauf les cas du renvoi aux assises qui est réglé à part dans l'article 267, § 5.

**N° 15 DE MM. VAN PARYS ET VERHERSTRAETEN
(En ordre principal)**

Art. 12

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 12.— L'article 30 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 30. — § 1er. L'inculpé, le prévenu ou l'accusé, et le ministère public peuvent faire appel devant la chambre des mises en accusation, des ordonnances de la chambre du conseil rendues dans les cas prévus par les articles 21, 22, 25 et 28. S'il s'agit d'un jugement du tribunal correctionnel ou du tribunal de police, rendu conformément à l'article 27, il est statué sur l'appel, selon le cas, par la chambre des appels correctionnels ou par le tribunal correctionnel siégeant en degré d'appel.

§ 2. L'appel doit être interjeté dans un délai de vingt-quatre heures, qui court contre le ministère public à compter du jour de la décision et contre l'inculpé, le prévenu ou l'accusé, du jour où elle lui est signifiée dans les formes prévues à l'article 18.

Cette signification est faite dans les vingt-quatre heures. L'acte de signification contient avertissement à l'inculpé du droit qui lui est accordé d'appeler et du terme dans lequel il doit être exercé.

arrest gehandhaafd. Vermits zulk afzonderlijk arrest een titel van voorlopige hechtenis uitmaakt, is het wenselijk dat daartoe een duidelijke wettelijke grond bestaat. Bij de verdere duur van de voorlopige hechtenis, na arrest van het Hof van Cassatie betreffende de regeling van rechtsgebied, is het trouwens wenselijk dat de wet uitdrukkelijk naar zulke titel verwijst.

Artikel 26 paragraaf 3, dat betrekking heeft op de weerslag van de regeling van de rechtspleging door de raadkamer op de vrijheidsbenemende maatregelen, werd aldus aangevuld met een derde lid, dat deze materie voor alle gevallen van regeling van rechtspleging door de kamer van inbeschuldigingstelling uitwerkt naar analogie met de procedure voor de raadkamer, behoudens het geval van verwijzing naar assisen, dat afzonderlijk wordt geregeld in artikel 26, paragraaf 5.

**Nr. 15 VAN DE HEREN VAN PARYS EN
VERHERSTRAETEN
(In hoofdorde)**

Art. 12

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 12. — Artikel 30 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis wordt vervangen door volgende bepaling:

«Art. 30. — § 1. De inverdenkinggestelde, de beklaagde of de beschuldigde en het openbaar ministerie kunnen voor de kamer van inbeschuldigingstelling hoger beroep instellen tegen de beschikkingen van de raadkamer gegeven in de gevallen bedoeld in de artikelen 21, 22, 25 en 28. Over het hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de correctionele rechtbank of van de politierechtbank, geweken overeenkomstig artikel 27, wordt uitspraak gedaan, naar het geval, door de kamer belast met correctionele zaken in hoger beroep of door de correctionele rechtbank die zitting houdt in hoger beroep.

§ 2. Het hoger beroep moet worden ingesteld binnen een termijn van vierentwintig uren die, ten aanzien van het openbaar ministerie, begint te lopen vanaf de dag van de beslissing en ten aanzien van de inverdenkinggestelde, de beklaagde of de beschuldigde, vanaf de dag waarop die hem betekend is in de vorm bepaald in artikel 18.

Deze betekening wordt gedaan binnen vierentwintig uren. In de akte van betekening wordt aan de inverdenkinggestelde kennis gegeven van het hem toekomende recht van hoger beroep en van de termijn waarbinnen dit recht moet worden uitgeoefend.

La déclaration d'appel est faite au greffe du tribunal qui a rendu la décision attaquée, et est consignée au registre des appels en matière correctionnelle.

Les pièces sont, s'il y a lieu, transmises par le procureur du Roi au procureur général près la cour d'appel.

Celui-ci met le dossier en état, prend des réquisitions écrites et fait fixer l'affaire dans un délai de quinze jours à dater de l'acte d'appel. Le greffier avertit, par télécopie ou par lettre recommandée à la poste l'inculpé et son conseil. Le dossier est mis à leur disposition au greffe de la cour d'appel, quarante-huit heures avant la comparution devant la chambre des mises en accusations. Le dossier comprend le réquisitoire écrit du procureur général.

Cette mise à disposition de l'inculpé peut se faire sous forme de copies.

§ 3. Il est statué sur l'appel toutes affaires cessantes, le ministère public, l'inculpé, le prévenu ou l'accusé et son conseil entendus. L'inculpé reste en détention jusqu'à la décision sur l'appel pourvu qu'elle intervienne dans les quinze jours de la déclaration d'appel; l'inculpé est mis en liberté si la décision n'est pas rendue dans ce délai.

Ce délai est fixé à huit jours en cas d'appel d'une décision visée à l'article 25, § 2.

§ 4. La juridiction d'appel statue en tenant compte des circonstances de la cause au moment de sa décision. Si la chambre des mises en accusation, dans les cas des articles 21, 22, 25 et 28, décide de maintenir la détention préventive, l'arrêt forme un titre de privation de liberté pour un mois à partir de la décision.

§ 5. Si, à la suite de l'application des articles 135 et 235 du Code d'Instruction criminelle, la chambre des mises en accusation saisit un magistrat instructeur et que l'inculpé est détenu, la chambre des mises en accusation statue sur la détention préventive par un arrêt séparé qui, en cas de maintien de la détention préventive, forme titre de détention pour un mois.

De verklaring van hoger beroep wordt gedaan op de griffie van de rechtbank die uitspraak heeft gedaan, en wordt ingeschreven in het register van hoger beroep in correctionele zaken.

De stukken worden, in voorkomend geval, door de procureur des Konings bezorgd aan de procureur-generaal bij het hof van beroep.

Deze laatste brengt het dossier in staat van wijzen, neemt de schriftelijke vorderingen en laat de zaak vaststellen binnen een termijn van vijftien dagen na de akte van hoger beroep. De griffier verwittigt, per faxpost of bij een ter post aangetekende brief, de inverdenkinggestelde en diens raadsman. Het dossier wordt hun, gedurende achtenveertig uren voor de verschijning voor de kamer van inbeschuldigingstelling, op de griffie van het hof van beroep ter beschikking gesteld. Het dossier omvat de schriftelijke vordering van de procureur-generaal.

Die terbeschikkingstelling aan de inverdenkinggestelde kan geschieden in de vorm van afschriften.

§ 3. Over het hoger beroep wordt uitspraak gedaan met voorrang boven alle andere zaken, het openbaar ministerie, de inverdenkinggestelde, de beklaagde of de beschuldigde en zijn raadsman gehoord. De verdachte blijft in hechtenis totdat over het hoger beroep is beslist, voor zover dit geschiedt binnen vijftien dagen nadat het beroep is ingesteld; de inverdenkinggestelde wordt in vrijheid gesteld als de beslissing niet gewezen is binnen die termijn.

In geval van hoger beroep tegen een beslissing bedoeld in artikel 25, § 2, wordt die termijn op acht dagen gesteld.

§ 4. Het gerecht dat over het hoger beroep beslist, doet uitspraak rekening houdend met de omstandigheden van de zaak op het ogenblik van zijn uitspraak. Indien de kamer van inbeschuldigingstelling, in de gevallen van de artikelen 21, 22, 25 en 28, beslist dat de voorlopige hechtenis gehandhaafd blijft, levert het arrest een titel van vrijheidsbeneming op voor een maand te rekenen van de beslissing.

§ 5. Wanneer, bij toepassing van de artikelen 135 en 235 van het Wetboek van Strafvordering, de kamer van inbeschuldigingstelling een onderzoeksmaistraat met een zaak belast en de inverdenkinggestelde van zijn vrijheid is beroofd, doet de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak over de voorlopige hechtenis in een afzonderlijk arrest dat, in geval van handhaving van de voorlopige hechtenis, geldt als titel van vrijheidsbeneming voor een maand.

Dans ce cas, et tant qu'il n'est pas mis fin à la détention préventive et que l'instruction n'est pas close, la chambre des mises en accusation est appelée à statuer de mois en mois, sur le maintien de la détention.

Lorsque dans ce cas, l'arrêt de renvoi est annulé, l'arrêt séparé rendu en vertu de l'article 26, § 3, constitue un titre de détention pour un délai d'un mois à compter de l'arrêt de règlement de juges de la Cour de cassation.».

JUSTIFICATION

Cet amendement modifie l'article 30 de la loi du 20 juillet 1990 dont l'alinéa 2 du paragraphe 4 a été introduit par la l'article 42 de la loi du 12 mars 1998 relative à l'amélioration de la procédure pénale au stade de l'information et de l'instruction.

Au cinquième alinéa du paragraphe 2 de l'article 30, il est ajouté que le réquisitoire écrit du procureur général doit se trouver au dossier mis à la disposition de l'inculpé et de son conseil avant l'audience de la chambre des mises en accusation. De plus, pour pallier un oubli du législateur du 20 juillet 1990 qui a donné lieu à certaines difficultés (60), il est expressément prévu que le dossier est mis à la disposition de l'inculpé et de son conseil quarante-huit heures avant la comparution en chambre des mises en accusation, comme cela se fait dans la pratique.

Au sixième alinéa du paragraphe 2, il est précisé que le mise à disposition de l'inculpé peut se faire sous forme de copies.

Le délai de quinze jours prévu au § 4 est porté à un mois. Ceci constitue un changement important. Puisque les ordonnances de la chambre du conseil constituent un titre de privation de liberté pour un mois, ceci doit aussi logiquement être le cas pour les arrêts de la chambre des mises en accusation. Cela favorisera grandement le déroulement rapide de l'instruction. La situation actuelle entraîne un continual va et vient des dossiers vu les délais en matière de détention préventive, soit devant la chambre du conseil, soit devant la chambre des mises en accusation et aboutit, en fin de compte, à une durée trop longue de la détention préventive.

Deux alinéas ont également été ajoutés au paragraphe 5. Ces deux alinéas ont pour but de combler les lacunes de la loi du 20 juillet 1990.

In dit geval, en zolang geen einde wordt gesteld aan de voorlopige hechtenis en dat het gerechtelijk onderzoek niet afgesloten is, oordeelt de kamer van inbeschuldigingstelling van maand tot maand over de handhaving van de voorlopige hechtenis.

Wanneer, in dit geval, het arrest van verwijzing wordt vernietigd, geldt het afzonderlijke arrest, gewezen krachtens artikel 26, § 3, als titel van vrijheidsbeneming voor een maand te rekenen van het arrest van regeling van rechtsgebied van het Hof van Cassatie.».

VERANTWOORDING

In dit amendement is artikel 30 van de wet van 20 juli 1990, waarvan het tweede lid van paragraaf 4 werd ingevoegd bij artikel 42 van de wet van 12 maart 1998 tot verbetering van de strafrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek, gewijzigd.

Artikel 30, paragraaf 2, vijfde lid, wordt aangevuld met de bepaling dat de inverdenkinggestelde en zijn advocaat vóór de verschijning voor de kamer van inbeschuldigingstelling in kennis worden gesteld van de schriftelijke vordering van de procureur-generaal. Teneinde te voorzien in een leemte in de wet van 20 juli 1990 die tot bepaalde moeilijkheden heeft geleid, is uitdrukkelijk gesteld dat het dossier achtenveertig uren vóór de verschijning voor de kamer van inbeschuldigingstelling op de griffie ter beschikking wordt gesteld van de inverdenkinggestelde en diens raadsman, zoals zulks in de praktijk geschiedt.

Het zesde lid van paragraaf 2 bepaalt dat de terbeschikkingstelling aan de inverdenkinggestelde in de vorm van afschriften kan gebeuren.

De termijn van vijftien dagen, bepaald in paragraaf 4 werd op één maand gebracht. Dit is een belangrijke wijziging. Vermits de beschikkingen van de raadkamer behoudens het instellen van hoger beroep een titel van vrijheidsbeneming uitmaken voor de duur van één maand, moet dit logischerwijze eveneens gelden voor de arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling. Dit zou het vlot verloop van het gerechtelijk onderzoek sterk bevorderen. De bestaande toestand veroorzaakt een voortdurend over en weer zenden van dossiers gelet op de eerbiediging van de termijnen inzake de procedure voorlopige hechtenis hetzij voor de raadkamer, hetzij voor de kamer van inbeschuldigingstelling, en veroorzaakt uiteindelijk een langere duur van voorlopige hechtenis.

Twee leden werden toegevoegd aan paragraaf 5, waardoor enkele leemten in de wet van 20 juli 1990 werden opgevuld.

N° 16 DE MM. VAN PARYS ET VERHERSTRAETEN

Art. 14

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 14. — L'article 36 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 36.— § 1er. Au cours de l'instruction judiciaire, le juge d'instruction peut, d'office ou sur réquisition du procureur du Roi, imposer une ou plusieurs conditions nouvelles, retirer, modifier ou prolonger, en tout ou en partie, des conditions déjà imposées.

Cette décision est prise pour le temps qu'il détermine, avec un maximum de trois mois.

Il peut dispenser de l'observation de toutes les conditions ou de certaines d'entre elles.

L'inculpé peut demander le retrait ou la modification de tout ou partie des conditions imposées; il peut aussi demander d'être dispensé des conditions ou de certaines d'entre elles.

S'il n'est pas statué par la chambre du conseil sur la demande de l'inculpé dans les cinq jours, les mesures ordonnées sont caduques.

§ 2. Lorsque, en réglant la procédure, la chambre du conseil renvoie l'inculpé devant le tribunal correctionnel ou devant le tribunal de police en raison d'un fait qui justifie l'application d'une condition visée à l'article 35, elle peut, par une ordonnance séparée et motivée conformément à l'article 16, § § 1er et 5, premier et deuxième alinéas, décider du maintien ou du retrait de ladite condition. Elle ne peut en imposer de nouvelles.

La chambre des mises en accusation dispose des mêmes pouvoirs pendant l'instance prévue à l'article 135 du Code d'Instruction criminelle, ainsi qu'à partir de l'ordonnance rendue conformément à l'article 133 du Code d'Instruction criminelle.

§ 3. Après la clôture de l'instruction judiciaire, et sur réquisition du procureur du Roi ou à la requête de l'inculpé, la juridiction de jugement saisie de la cause peut prolonger les conditions existantes, pour un terme maximum de trois mois et au plus tard jusqu'au jugement. Elle peut également les retirer ou dispenser de l'observation de certaines d'entre elles. Elle ne peut en imposer de nouvelles.».

Nr. 16 VAN DE HEREN VAN PARYS EN VERHERSTRAETEN

Art. 14

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 14. — Artikel 36 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 36. — § 1. De onderzoeksrechter kan in de loop van het gerechtelijk onderzoek, ambtshalve of op vordering van de procureur des Konings, een of meer nieuwe voorwaarden opleggen, reeds opgelegde voorwaarden geheel of gedeeltelijk opheffen, wijzigen of verlengen.

Deze beslissing wordt genomen voor de tijd die hij bepaalt en maximum voor drie maanden.

Hij kan vrijstelling verlenen van de naleving van alle voorwaarden of van sommige daarvan.

De inverdenkinggestelde kan vragen dat de opgelegde voorwaarden geheel of gedeeltelijk worden opgeheven of gewijzigd; hij kan ook vragen te worden vrijgesteld van alle voorwaarden of van sommige daarvan.

Doet de raadkamer binnen vijf dagen geen uitspraak over het verzoek van de inverdenkinggestelde, dan vervallen de bevolen maatregelen.

§ 2. Wanneer de raadkamer, bij het regelen van de rechtspleging, de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank of naar de politierechtbank verwijst wegens een feit dat de toepassing wettig van een van de voorwaarden bedoeld in artikel 35, kan zij bij een afzonderlijke en overeenkomstig artikel 16, §§ 1 en 5, eerste en tweede lid, gemotiveerde beschikking, beslissen dat de bedoelde voorwaarde wordt gehandhaafd of ingetrokken. Zij kan geen nieuwe voorwaarden opleggen.

De kamer van inbeschuldigingstelling beschikt over dezelfde bevoegdheden gedurende de procedure voorzien in artikel 135 van het Wetboek van Strafvordering, evenals vanaf de beschikking, gewezen overeenkomstig artikel 133 van het Wetboek van Strafvordering.

§ 3. Na het afsluiten van het gerechtelijk onderzoek kan het vonnisgerecht waarbij de zaak aanhangig is, op vordering van de procureur des Konings of op verzoek van de inverdenkinggestelde, de opgelegde voorwaarden verlengen voor maximum drie maanden en uiterlijk tot het vonnis. Het vonnisgerecht kan die voorwaarden ook intrekken of vrijstelling verlenen van de naleving van sommige daarvan. Het kan geen nieuwe voorwaarden opleggen.».

JUSTIFICATION

Cet article reprend le texte de l'article 36 de la loi du 20 juillet 1990. Cet article est complété par un deuxième alinéa au § 2, afin de prévoir que la chambre des mises en accusation dispose des mêmes pouvoirs que la chambre du conseil pendant l'instance prévue à l'article 135 du Code d'Instruction criminelle, ainsi qu'à partir de l'ordonnance prise en vertu de l'article 133 du Code d'Instruction criminelle.

VERANTWOORDING

In dit artikel is artikel 36 van de wet van 20 juli 1990 overgenomen. Bij de tweede paragraaf werd een tweede lid ingevoegd, om ervoor te waken dat de kamer van inbeschuldigingstelling over dezelfde bevoegdheden als de raadkamer beschikt, gedurende de procedure voorzien in artikel 135 van het Wetboek van Strafvordering evenals vanaf de beschikking, gewezen overeenkomstig artikel 133 van het Wetboek van Strafvordering.

N° 17 DE MM. VAN PARYS ET VERHERSTRAETEN

Art. 5bis (*nouveau*)

Insérer un article 5bis, libellé comme suit:

«Art. 5bis. — À l'article 1er de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive sont apportées les modifications suivantes:

1) le 1° est remplacé par le texte suivant:

«1° la privation de liberté ne peut pas dépasser vingt-quatre heures à moins que l'officier de la police judiciaire demande par écrit, avant l'expiration de ce délai, au procureur du Roi ou au juge d'instruction de prolonger ce délai de vingt-quatre heures.

La demande écrite doit motiver spécialement la prolongation de ce délai. La personne arrêtée ou retenue est mise en liberté dès que la mesure cesse d'être nécessaire»;

2) au 2°, les mots «Le délai» sont remplacés par les mots «Le premier délai»;

3) au 3°, les mots «Le délai» sont remplacés par les mots «Le premier délai»;

4) avant le 6°, qui devient le 9°, sont insérés un 6°, un 7° et un 8°, libellés comme suit: «6° la personne privée de sa liberté peut informer un proche ou un tiers de son choix de son état d'arrestation par une brève communication téléphonique. Toutefois, s'il y a lieu de craindre que cette communication téléphonique puisse prêter à collusion entre la personne arrêtée et son correspondant, le magistrat qui a décidé de la privation de liberté chargera l'officier de police judiciaire de procéder lui-même à la communication téléphonique ou de l'écouter;

7° la personne privée de sa liberté a le droit de solliciter un examen par le médecin de son choix. Si elle

Nr. 17 VAN DE HEREN VAN PARYS EN VERHERSTRAETEN

Art. 5bis (*nieuw*)

Een artikel 5bis invoegen, luidende:

«Art. 5bis. — In artikel 1 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1/ het 1° wordt vervangen als volgt:

«1° de vrijheidsbeneming mag niet langer duren dan vierentwintig uren tenzij de officier van gerechtelijke politie voor het verstrijken van deze termijn aan de procureur des Konings of de onderzoeksrechter schriftelijk verzoekt deze termijn met 24 uur te verlengen.

Het schriftelijk verzoek moet de verlenging van deze termijn uitdrukkelijk motiveren. De aangehouden of vastgehouden persoon wordt in vrijheid gesteld zodra de maatregel niet langer noodzakelijk is.»;

2/ in het 2° worden de woorden «De termijn» vervangen door de woorden «De eerste termijn»;

3/ in het 3° worden de woorden «De termijn» vervangen door de woorden «De eerste termijn»;

4/ voor het 6°, dat 9° wordt, worden een 6°, een 7° en een 8° ingevoegd, luidend als volgt:

«6° de persoon die van zijn vrijheid is beroofd, kan een naaste of een derde van zijn keuze inlichten over zijn aanhouding door middel van een kort telefoongesprek. Indien echter kan worden gevreesd dat dit telefoongesprek collusie tussen de aangehouden persoon en zijn gesprekpartner tot gevolg kan hebben, belast de magistraat die de vrijheidsbeneming heeft bevolen, de officier van gerechtelijke politie om zelf het telefoongesprek te voeren of deze te beluisteren;

7° de persoon die van zijn vrijheid is beroofd, heeft het recht een onderzoek door een arts van zijn keuze

n'a pas les moyens nécessaires, les honoraires du médecin sont portés en compte dans les frais de justice;

8° lorsqu'une personne privée de sa liberté doit passer la nuit dans une cellule de garde avant de comparaître devant le juge d'instruction, elle peut demander que son avocat ou un avocat désigné d'office lui rende visite, soit entre 20h et 21h, soit le lendemain entre 7h et 8h;»;

5) le 6°, qui devient le 9°, est remplacé par le texte suivant:

«9° il est dressé procès-verbal de l'arrestation.

Ce procès-verbal mentionne:

a) l'heure précise de la privation de liberté effective, avec indication détaillée des circonstances dans lesquelles la privation de liberté s'est effectuée;

b) les communications faites conformément aux 4° et 5°, avec l'indication de l'heure précise et des décisions prises par le magistrat;

c) l'information donnée à la personne privée de sa liberté des droits prévus aux 6°, 7° et 8°.

Il est donné également information qu'il comparaîtra dans les vingt-quatre heures de sa privation de liberté – ce délai pouvant éventuellement être prolongé d'un délai supplémentaire de vingt-quatre heures – devant un juge d'instruction à moins qu'il ne soit remis en liberté entre-temps.

Ce procès verbal est remis à la personne arrêtée, soit immédiatement, soit au moment de la signification du mandat d'arrêt avec la copie du procès-verbal de son audition par le juge d'instruction.

L'original de ce procès-verbal est versé à un dossier individuel de la détention préventive de la personne arrêtée. Il comprend en outre l'accomplissement des devoirs en relation avec la privation de liberté et toute circonstance particulière qui pourrait intervenir en cours de détention.».

JUSTIFICATION

C'est un faux débat que d'examiner la question de la détention préventive dans la perspective de la réduction de la surpopulation carcérale.

Faute de moyens suffisants pour adapter les capacités d'accueil des prisons, le gouvernement est en effet à la recherche d'une solution alternative.

Nous estimons quant à nous que le nombre de personnes qui se trouvent en détention préventive ne constitue pas un élément pertinent dans le débat la détention préventive.

te vragen. Indien hij niet over de nodige middelen beschikt, wordt het ereloon van de arts in aanmerking genomen als gerechtskosten;

8° wanneer een persoon die van zijn vrijheid is beroofd in een cel moet overnachten alvorens voor de onderzoeksrechter te verschijnen, kan hij verzoeken het bezoek te krijgen van zijn advocaat of van een ambtshalve aangewezen advocaat, hetzij tussen 20 en 21 uur, hetzij de volgende morgen tussen 7 en 8 uur;»;

5/ het 9°, dat vroeger 6° was, wordt vervangen als volgt:

«9° van de aanhouding wordt proces-verbaal opgemaakt.

Dit proces-verbaal vermeldt:

a) het juiste uur van de effectieve vrijheidsbeneming, met nauwkeurige opgave van de omstandigheden waarin de vrijheidsbeneming tot stand gekomen is;

b) de mededelingen gedaan overeenkomstig het 4° en 5°, met opgave van het juiste uur en van de beslissingen genomen door de magistraat;

c) de kennisgeving aan de persoon die van zijn vrijheid is beroofd, van de rechten bedoeld in het 6°, 7° en 8.

Tevens wordt hem kennis gegeven dat hij, binnen vierentwintig uren – eventueel verlengd met een bijkomende termijn van vierentwintig uren – na zijn vrijheidsbeneming, voor een onderzoeksrechter zal verschijnen, tenzij hij in tussentijd terug in vrijheid wordt gesteld.

Dit proces-verbaal wordt ofwel onmiddellijk aan de aangehouden persoon overhandigd, ofwel op het tijdstip van de betekening van het bevel tot aanhouding, samen met het afschrift van het proces-verbaal van zijn verhoor door de onderzoeksrechter.

Het origineel van dit proces-verbaal wordt gevoegd bij een individueel dossier betreffende de voorlopige hechting van de aangehouden persoon. Dit dossier omvat bovendien de uitgevoerde opdrachten met betrekking tot de vrijheidsbeneming, alsook elke bijzondere omstandigheid die zich tijdens de hechting zou kunnen voordoen.».

VERANTWOORDING

Het onderzoek van het probleem van de voorlopige hechting in het kader van het wegwerken van de overbevolking in de gevangenissen is een vals debat.

Er wordt door de regering immers gezocht naar een wisseloplossing omdat er niet voldoende middelen vorhanden zijn om de penitentiaire capaciteit aan te passen.

Voor ons echter is in heel de discussie over de voorlopige hechting het gegeven hoeveel mensen in voorlopige hechting zitten niet relevant.

La loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive est en effet extrêmement sévère en ce qu'elle garantit suffisamment les droits individuels: le juge peut, à tout moment, libérer toute personne qui se trouve en détention préventive; la chambre du conseil exerce un contrôle régulier; et des possibilités de recours auprès de la chambre des mises en accusation sont également prévues.

Nous estimons que la loi relative à la détention préventive garantit de manière suffisante l'équilibre entre la nécessité de protéger efficacement la société, d'une part, et le respect des principes de la présomption d'innocence et des droits de la défense, d'autre part.

Le problème de la détention préventive ne peut et ne doit être examiné que dans le cadre de l'amélioration de l'information judiciaire, des poursuites et du jugement.

Nous estimons dès lors que si le nombre de détenus préventifs est en augmentation, c'est soit à cause de la lenteur de l'information judiciaire, soit à cause de l'augmentation du nombre d'infractions donnant lieu à des arrestations policières.

Contrairement aux projets du gouvernement, qui entend accélérer la sortie de prison, le CD&V souhaite attaquer le mal à sa racine et accélérer le traitement des affaires pénales. Il sera automatiquement moins nécessaire de recourir à la détention préventive.

Si l'on porte de 24 heures à 48 heures, moyennant autorisation du juge d'instruction ou du procureur du Roi, le délai de l'arrestation policière ou de l'arrestation avant comparution – c'est-à-dire une privation de liberté de courte durée, souvent préalable à l'arrestation de l'intéressé par le juge d'instruction afin de le mettre à la disposition de la justice et lui faire subir un interrogatoire –, les enquêteurs pourront compléter les dossiers présentés au juge d'instruction, lequel pourra ainsi décider en meilleure connaissance de cause si l'arrestation est nécessaire ou non.

Dans de nombreux cas, il s'avère en effet que 24 heures ne suffisent pas pour présenter au juge d'instruction un dossier suffisamment étoffé.

Le juge d'instruction est alors confronté à un dilemme : libérer l'intéressé ou, par mesure de sécurité, le maintenir malgré tout en détention ?

Nous proposons donc, dans pareil cas, que les policiers puissent demander au procureur du Roi (ou au juge d'instruction, si celui-ci est déjà saisi de l'affaire) l'autorisation de prolonger de 24 heures l'arrestation policière, afin de pouvoir recueillir davantage de matériel (éléments à charge ou à décharge de la personne arrêtée).

Étant donné qu'une prolongation du délai ne peut être demandée que lorsque, après 24 heures d'enquête, il existe encore suffisamment d'indices de culpabilité à l'encontre de l'intéressé, il est prévu que la demande écrite doit montrer expressément qu'il existe encore suffisamment d'indices de culpabilité et motiver spécialement la prolongation de la détention policière. Il est également prévu que la personne détenue doit être immédiatement libérée lorsque la mesure n'est plus nécessaire.

C'est surtout dans le cas de dossiers complexes que cette mesure accélérera l'enquête et, par conséquent, accroîtra le taux d'élucidation.

De wet van 20 juli 1990 op de voorlopige hechtenis is immers zeer streng in die zin dat zij op voldoende wijze de individuele rechten waarborgt: de onderzoeksrechter kan immers ten alle tijden een voorlopig gehechte vrijlaten, er is regelmatig controle door de raadkamer en er zijn beroeps mogelijkheden voorzien bij de kamer van inbeschuldigingstelling.

De wet op de voorlopige hechtenis garandeert volgens ons op voldoende wijze het evenwicht tussen de noodzaak van een efficiënte bescherming van de maatschappij enerzijds en het respecteren van de principes van het vermoeden van onschuld en van de rechten van de verdediging anderzijds.

Het probleem van de voorlopige hechtenis kan en mag enkel onderzocht worden in het kader van een meer performante opsporing, vervolging en berechting.

Als het aantal voorlopig gehechten stijgt, ligt de oorzaak dus ofwel bij de te trage afhandeling van het onderzoek of de stijging van het aantal misdrijven waarin de politie aanhoudingen verricht.

In tegenstelling tot de plannen van de regering die een snellere uitstroom uit de gevangenis wil bekomen, wil CD&V het probleem bij de bron aanpakken en voor een snellere afhandeling van de strafzaak te zorgen waardoor automatisch de noodzaak aan voorlopige hechtenis zal verminderen.

Door precies de termijn van de politiearrestatie of aanhouding ter voorleiding – welke neerkomt op een kortstondige vrijheidsberoving vaak voorafgaand aan de aanhouding door de onderzoeksrechter, dit om een betrokkene ter beschikking te stellen van het gerecht bvb om hem te ondervragen – te verlengen van 24 uur naar 48 uur mits toestemming van de onderzoeksrechter of de procureur des Konings zal het mogelijk zijn de dossiers die aan de onderzoeksrechter worden voorgelegd vollediger te maken zodat de onderzoeksrechter veel preciezer zal kunnen beslissen of de aanhouding nodig is.

Vandaag blijkt immers in vele gevallen dat de 24 uur niet voldaan om een voldoende gestoffeerd dossier aan de onderzoeksrechter voor te leggen.

De onderzoeksrechter staat dan voor een dilemma: vrijlaten of – voor alle zekerheid – betrokken toch aanhouden.

Wij stellen dus voor dat in dit geval de politiemensen aan de procureur des Konings (of aan de onderzoeksrechter indien hij reeds gevat is) kunnen vragen om de politieke aanhouding met 24 uur te verlengen teneinde hen in staat te stellen meer elementen (bezwarend materiaal of elementen ter ontlasting van de aangehoudene) te verzamelen.

Aangezien een verlenging van de termijn enkel kan aangevraagd worden wanneer er na 24 uur onderzoek nog voldoende schuldaanwijzingen tegen betrokken persoon bestaan, wordt bepaald dat het schriftelijk verzoek uitdrukkelijk moet aantonen dat er nog voldoende schuldaanwijzingen bestaan en waarom de politiedetentie moet verlengd worden. Tevens wordt bepaald dat de aangehouden persoon onmiddellijk in vrijheid moet gesteld worden wanneer de maatregel niet langer noodzakelijk is.

Zeker in complexe zaken zal blijken dat hierdoor het onderzoek zal versneld worden wat de ophelderingsgraad zal verhogen.

Au demeurant, tous nos voisins appliquent des délais plus longs en matière d'arrestation policière.

Étant donné que nous proposons donc de prolonger le délai de détention policière d'au moins vingt-quatre heures, il est absolument nécessaire, comme le soulignent également les recommandations du Comité des droits de l'homme des Nations unies, du Comité européen pour la prévention de la torture et du comité P, que la personne arrêtée bénéficie d'un nombre minimum de droits.

L'intéressé a le droit de prendre contact avec son avocat et d'avertir un membre de sa famille ou un proche (ce droit existe déjà en pratique, mais doit encore être inscrit dans la loi). Il est par ailleurs précisé que l'intéressé a le droit de solliciter un examen par le médecin de son choix.

En ce qui concerne le contact avec l'avocat, la tâche de ce dernier consistera principalement à informer la personne détenue sur la situation dans laquelle elle se trouve et à lui donner des renseignements généraux.

L'article 12 de la Constitution disposant cependant expressément que, hors le cas de flagrant délit, nul ne peut être arrêté qu'en vertu de l'ordonnance motivée du juge, qui doit être signifiée au moment de l'arrestation, ou au plus tard dans les vingt-quatre heures, une prolongation de la détention policière, telle que nous la proposons, ne peut actuellement être prévue que dans le cadre d'une procédure de flagrant délit.

Dans les autres cas, une prolongation de ce délai impose une révision de l'article 12 de la Constitution, révision qui consiste à remplacer le mot «juge» par le mot «magistrat», afin d'autoriser également le procureur du Roi à prendre la décision d'enfermer une personne pour une durée supérieure à vingt-quatre heures.

In onze buurlanden zijn trouwens overal langere termijnen voor de positionele aanhouding in voege.

Aangezien wij aldus voorstellen de termijn van politiedetentie ten minste met 24 uur te verlengen is het absoluut noodzakelijk en dit ook in het licht van de aanbevelingen van het comité voor de Rechten van de Mens van de Verenigde Naties, het Europees Comité ter voorkoming van foltering en het comité P dat de gearresteerde een minimum aantal rechten zou krijgen.

Betrokkene krijgt het recht contact op te nemen met zijn advocaat en een familielid of een naaste te verwittigen (bestaat in de praktijk al maar moet nog wettelijk opgenomen worden). Verder wordt ingeschreven dat betrokkene het recht heeft een onderzoek door een arts van zijn keuze te vragen.

Wat het contact met zijn advocaat betreft: de taak van de advocaat zal er hoofdzakelijk uit bestaan aan de aangehouden persoon toelichting te geven over de toestand waarin hij zich bevindt en algemene inlichtingen te verstrekken.

Aangezien artikel 12 van de Grondwet echter uitdrukkelijk stipuleert dat buiten het geval van ontdekking op heterdaad niemand kan worden aangehouden dan krachtens een met redenen omkleed bevel van de rechter, dat moet worden betekend bij de aanhouding of uiterlijk binnen vierentwintig uren, kan momenteel enkel een verlenging van de politiedetentie, zoals voorgesteld, ingeschreven worden in het kader van een heterdaadprocedure.

Een verlenging van deze termijn in de andere gevallen noodzaakt een wijziging van artikel 12 van de Grondwet in die zin dat het woord «rechter» vervangen wordt door het woord «magistraat» zodat het tevens aan de procureur des Konings toegestaan is de beslissing te nemen om iemand langer dan vierentwintig uur op te sluiten.

Tony VAN PARYS (CD&V)
Servais VERHERSTRAETEN (CD&V)

N° 18 DE M. MASSIN ET CONSORTS

Art. 6

Remplacer le 4° comme suit:

«4° le § 6, alinéa 1er, est remplacé comme suit:

«A défaut de la signature du juge, l'inculpé est mis en liberté.».

Eric MASSIN (PS)
Hilde CLAES (sp.a-spirit)
Walter MULS (sp.a-spirit)
Olivier MAINGAIN (MR)
Alain COURTOIS (MR)
André PERPETE (PS)
Alfons BORGINON (VLD)

Nr. 18 VAN DE HEER MASSIN c.s.

Art. 6

Het punt 4° vervangen als volgt:

«4° paragraaf 6, eerste lid, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Bij ontstentenis van de handtekening van de rechter wordt de inverdenkinggestelde in vrijheid gesteld.».